

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om øget genanvendelse.

Af Trøjborg (S) m.fl.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg ser det som et positivt signal fra forslagsstillerne og Socialdemokratiet, at der fremsættes et beslutningsforslag om øget genanvendelse netop nu, hvor den hastige udvikling på dette område gør det nødvendigt at overveje, hvordan vi fremover skal regulere ikke blot genanvendelsen, men hele affaldsområdet.

Med beslutningsforslaget lægges der op til at indføre bindende mål for genanvendelsen. Dette princip anvendes så på nogle udvalgte eksempler, her drikkevareemballage og bildæk. Disse eksempler skal jeg vende tilbage til.

Men inden da vil jeg gerne opholde mig ved de elementer, jeg opfatter som de principielle i forslaget, nemlig for det første opstillingen af bindende mål og en tidsfrist for, hvornår målene skal nås, og for det andet, at en regulering af den foreslåede karakter rettes mod producenter og forhandlere.

I dag reguleres den generelle genanvendelsesaktivitet som bekendt ved, at en række praktiske opgaver omkring indsamling af genanvendelige materialer og produkter er lagt ud

til kommunerne. Endvidere foretages reguleringer ved hjælp af økonomiske incitament i form af afgifter og tilskud. Derimod opstilles der ikke præcise mål for, hvor langt genanvendelsen for bestemte materialer eller produkter skal drives.

På det seneste har vi imidlertid set, at det er muligt at indgå aftaler med de involverede brancher om at fastsætte høje, veldefinerede mål. Jeg tænker naturligvis på de aftaler, som jeg har indgået med det private erhvervsliv om reduktion af pvc og om indsamling af genopladelige nikkeldadmiumbatterier.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget refereres den nye lovgivning i Tyskland og EF-Kommissionens arbejde med at øge genanvendelsen. Forslagsstillerne demonstrerer imidlertid med beslutningsforslaget, at vi ikke nødvendigvis behøver ny dansk lovgivning for at øge genanvendelsen. Denne grundholdning er helt i overensstemmelse med erfaringerne fra de indgåede aftaler, som jeg netop har nævnt. Det afgørende er, som det nævnes i bemærkningerne, at der sættes politisk vilje bag de miljømæssigt begrundede krav.

Jeg er helt enig i beslutningsforslagets intentioner, og jeg opfatter det som et positivt tilsagn om at gå konstruktivt ind i en drøftelse af nye genanvendelsesinitiativer, Socialdemokratiet her giver.

Jeg skal knytte nogle kommentarer til de konkrete eksempler på områder, der foreslås omfattet af bindende genanvendelsesmål: drikkevareemballage og bildæk.

I 1990 blev ca. 40 pct. af vin- og spiritusflaskepotentialet skyllet og genpåfyldt. Dette kunne ske i større udstrækning ved at overføre en del af flaskerne fra indsamlinger i kommunalt regi til pant- og returtagningssystemet.

Som det fremgår af den redegørelse om tilbagetagning og producentansvar for emballageaffald, som jeg har sendt til Miljøudvalget i december 1991, er bl.a. et retur- og pantsystem for vinflasker et område, som konkret kunne overvejes inddraget under et producentansvar via en tilbagetagningspligt.

Jeg vil i den kommende tid arbejde videre med denne tanke. Jeg har derfor indbudt erhvervslivet til en drøftelse, som vil finde sted i slutningen af denne måned, så vi også her kan lave en frivillig aftale. Der er en række forhold, som skal belyses, herunder en vurdering af,